

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 206/2024-157

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/112/2019 z 30. apríla 2021 a proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/102/2022 z 31. augusta 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 2. januára 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 16Co/112/2019 z 30. apríla 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“) a porušenia čl. 12 ods. 1 a 2, ako aj svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5Cdo/102/2022 z 31. augusta 2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“). Navrhujú označené uznesenia zrušiť a prikázať krajskému súdu, aby vo veci podané odvolanie odmietol.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia vystupujú ako žalobcovia v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovanej Slovenskej republike.

3. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 25C/108/2012-523 zo 7. januára 2019 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť sťažovateľom ako žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 476 692,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 276 922,41 eur od 23. mája 2012 do zaplatenia a zo sumy

199 769,77 eur od 4. októbra 2014 do zaplata, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku okresný súd žalobu zamietol a sťažovateľom priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti rozsudku okresného súdu žalovaná podala odvolanie.

5. Napadnutým uznesením krajského súdu bol rozsudok okresného súdu v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách podľa § 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Napadnutým uznesením najvyššieho súdu bolo dovolanie sťažovateľov proti napadnutému uzneseniu krajského súdu odmietnuté, a to vo vzťahu k jednému zo nich podľa § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku a vo vzťahu k druhému podľa § 447 e) Civilného sporového poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľov

7. Sťažovatelia pred ústavným súdom tvrdia, že napadnuté uznesenie krajského súdu a napadnuté uznesenie najvyššieho súdu sú nedostatočným spôsobom odôvodnené. Najvyšší súd poskytol skreslený opis skutkového stavu a vôbec neprihliadal na ich relevantné podanie. Sťažovatelia najvyššiemu súdu predniesli argumentáciu o prípustnosti nimi podaného dovolania, ale tento ju úplne ignoroval a nimi podané dovolanie ako neprípustné odmietol.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

10. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak. Podľa odseku 2 označeného ustanovenia ak je navrhovateľ advokátom, nemusí byť v konaní zastúpený.

11. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

12. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne.

13. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

14. Podmienka právneho zastúpenia advokátom v konaní pred ústavným súdom je obligatórna. Sťažovatelia sú fyzické osoby, ktoré nie sú advokátmi, a preto sa na nich nevzťahuje výnimka povinnosti právneho zastúpenia podľa § 34 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Ústavný súd výzvou z 29. januára 2024 upovedomil sťažovateľov o už citovaných ustanoveniach zákona o ústavnom súde a poukázal na skutočnosť, že ústavnému súdu nepredložili plnomocenstvo pre nimi zvoleného advokáta a o ustanovenie advokáta sami nepožiadali. Zároveň sťažovateľov vyzval na odstránenie uvedeného nedostatku ich návrhu v lehote 10 dní.

16. Sťažovatelia podaním z 13. februára 2024 ústavnému súdu oznámili, že žiadnemu advokátovi nedôverujú a že žiaden advokát ich zastupovanie ani neprevezme.

17. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že sťažovatelia ani na výzvu ústavného súdu neodstránili nedostatky svojho podania, a preto ho bolo potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) v spojení s § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

18. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľov stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2024

Libor Duľa
predseda senátu